

[Hanne Reintoft.]

eller omsorg hverken for mors eller barns stilling i samfundet, men udelukkende interesserer sig for folks moral, hvad der faktisk ikke kommer kristeligt folkeparti ved.

Når man så derudover tillader sig at påstå, at kvinderne i vores land indlader sig på et abortindgreb af bekvemmelighedsgrunde, så synes jeg nok, man demonstrerer et minimalt kendskab til befolkningens reelle levevilkår og de problemer, der i disse tider tårner sig op for kvinderne, og jeg forstår som kvinde ikke, at man vil indtage denne nedladende og hovne holdning til sine med-søstre.

Tror kristeligt folkeparti virkelig, at man får abort af bekvemmelighedsgrunde? Var der ikke den mulighed, at det skyldtes, at man f. eks. på grund af arbejdsløshed ikke kunne ernære det barn, man måske skulle have? Når man i mødrehjælpen må sige til en 16-17 års pige, at hun kun kan få en lejlighed til 1.500-1.600 kr., er det så også af bekvemmelighedshensyn, hun foretrækker abort, eller er det efter moden overvejelse, fordi hun ikke kan give det barn nogen som helst muligheder for at få en lykkelig barndom?

Jeg skal overhovedet ikke gå nærmere ind på disse filosofiske overvejelser om det ufødte barn. Det er der sagt nok om herinde, og der er også sagt nok om det i debatten her i dag.

Det ville nok være rimeligere at spørge, om man ikke føler en lille smule ængstelse ved det kolossale batteri af præventionsmidler, f. eks. p-pillerne, som kvinderne udsætter sig for for at undgå et abortindgreb, som slet ikke har den risiko, som fru Inge Krogh argumenterer for. Det er så smart at stå og sige, at der er risiko ved det. Vi ved jo godt, at der er meget mindre risiko ved et abortindgreb end ved en fødsel, og efterhånden kan man også diskutere, om ikke der er mindre risiko end ved livslang brug af p-piller.

Jeg har før i forbindelse med et lidt fornuftigere forslag fra kristeligt folkeparti fremhævet, at vi godt ville se på de former, hvorunder et abortindgreb bliver foretaget, først og fremmest om der er behov for professionel rådgivning og vejledning inden indgrebet.

Vi har til anden behandling af lovforslaget om social bistand stillet ændringsforslag om foreløbig at bevare mødrehjælpsinstitutionerne. Heller ikke det fik kristeligt folkepartis støtte, og jeg kan ikke se det, der ligger her, som andet end et propagandistisk forslag, der skal imødekomme ganske snævre befolkningslags voldsomme interesse for andres moral, andres seksualliv og familieliv, en interesse, som jeg efterhånden synes har karakter af det patologiske.

Ib Christensen (DR):

Man kan diskutere, om det var rigtigt eller ej at gennemføre den frie abort i 1973, men der er ingen vej tilbage, når man først har fået den indført. Personlig kunne jeg godt beklage, at man ikke ved den lejlighed fik gennemført en folkeafstemning, for det er jeg overbevist om havde bragt ro om sagen.

Når retsforbundet må afvise dette lovforslag, skyldes det en række ting. Vi anser det generelt for at være et tilbageskridt. Vi anser det for at være asocialt i sine virkninger, for vi kender situationen fra andre lande, hvor man har en restriktiv abortlovgivning. Der er det de velartikulerende, de veludannede og de økonomisk formående, som er i stand til at omgå lovgivningen, hvorimod de økonomisk svage, de uuddannede eller dårligt uddannede og de, der ikke kan artikulere sig, bliver kriminaliseret. Dette forslag vil, hvis det bliver gennemført, kriminalisere titusinder og atter titusinder af kvinder.

At forslaget er garneret med nogle skrappe fængselsstraffe og et overlægeregime uden lige, nævner jeg kun for en fuldstændigheds skyld.

Andre ordførere har gjort opmærksom på, at dette lovforslag, om det blev gennemført, ville skrue retstilstanden på dette område tilbage til 1937, og man kan gyse ved de konsekvenser, der ville komme, hvis man gennemførte en så rabiatt lovgivning.

Derimod er vi 100 pct. enige med kristeligt folkeparti om, at der må gøres, hvad der er muligt for gennem en generel oplysning, gennem individuel vejledning og forebyggelse at få det alt for store aborttal ned. Dette er den eneste menneskeligt og socialt rigtige vej at gå.